

DYJAMENCIK (3) *sb m*

Zawsze dia-.

a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N dyjamencik (1). ◇ A dyjamencik (1). ◇ I dyjamenciki(e)m (14).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Dem. od „dyjament” (3) : Krzizik zloti, na nim czteri Lilie Diamentowe. i czwarta íDiamenczikiem weífrzodku wifzająca WyprKr 12v; czáfem zá Diámenćik ábo ledá co tákiego ku ochędořtwu/ forom druga przeda Górndworz li7v.

Wyrażenie: »dyjamencik na trzy granie rzezany« (1): Pontow Diamentowich dwa, i trzeci Diamenczik na trzi granie rzezani WyprKr 12.

HJ